

[Justitsministeren]

spørgsmål, fordi en sådan undersøgelse, som fru Kirsten Jacobsen ønsker, og som også andre har ytret sig om, rent faktisk er gennemført i foråret 1990. På et tidspunkt, hvor der i medierne havde været megen debat om omfanget af referatforbud, navneforbud og dørlukninger, valgte Justitsministeriet at bede en række udvalgte retter om at gennemføre en sådan undersøgelse for at få fastslået, om de mange indlæg i medierne også havde hold i virkeligheden.

Jeg synes, at det resultat, der kom ud af undersøgelsen, og som Folketingets Retsudvalg naturligvis også blev informeret om, klart dementerede en række af de påstande, som har været fremme i debatten i denne sammenhæng. Undersøgelsen viste, at der rent faktisk er en betydelig åbenhed i vort retssystem, hvad der selvfølgelig også bør være, ligesom retterne understregede, at man selvfølgelig er meget omhyggelig, når man træffer beslutninger om forbud.

Jeg sendte resultatet af undersøgelsen til Retsudvalget den 13. juli 1990, og jeg vil godt gentage, at undersøgelsen viste, at kun meget få domsforhandlinger foregår med begrænsninger i offentlighedens adgang til at overvære retsforhandlingerne og videregive oplysninger om retsmødet. Dørlukning beslutes i mindre end 1 ud af hver 100 domsforhandlinger, helt nøjagtigt i 0,7 pct., og i mange tilfælde omfatter den kun en lille del af domsforhandlingen, f.eks. en vidneforklaring. Navneforbud forekommer endnu sjældnere, nemlig kun i 0,1 pct. af de retsmøder, hvor der finder domsforhandling sted, og det bortfalder i øvrigt senest, når der afsiges endelig dom i sagen.

Det er klart, at hvis vi ser på efterforskningen, er antallet af retsmøder med dørlukning og navneforbud noget større, men det skyldes jo naturligvis i høj grad hensynet til politiets mulighed for at opklare den konkrete sag. Men også her er der trods alt tale om relativt lave tal. I de retsafdelinger, som blev undersøgt, forekom der begrænsninger i offentlighedsprincippet i mellem 6 og 28 pct. af retsmøderne. Tallet er noget højere for Københavns Byrets afdeling for grundlovsforhør, men det skyldes jo også i høj grad denne særlige arbejdsområde. Og endelig viste undersøgelsen også, at der ikke er sket en generel stigning i hyppigheden af dørlukning og navneforbud gennem

de senere år. Så derfor må jeg sige, at denne undersøgelse, som blev foretaget ved repræsentative retter, efter min opfattelse ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til domstolenes håndhævelse af offentlighedsprincippet.

Lidt i lyset af fru Lissa Mathiasens indlæg vil jeg også tilføje, at den metode, der var valgt i forbindelse med gennemførelsen af undersøgelsen, ikke gjorde det muligt at sammenligne retsmøder med og uden navneforbud, når man f.eks. ser på spørgsmålet om alder, køn og kriminalitet. Men jeg synes trods alt, man må sige, når man gennemgår hele undersøgelsesmateriale, at det viser, at navneforbud ikke er beholdt en bestemt personkreds, men gives ved sigtelser for mange forskellige slags kriminalitet og over for sigtede eller tiltalte i alle aldersgrupper. Så derfor mener jeg ikke, at den betænkelighed, som fru Kirsten Jacobsen giver udtryk for, har belæg i de rent faktiske forhold.

Netop i forbindelse med det forslag, som Fremskridtspartiet har udarbejdet, har jeg bedt om en status, der viser, at pr. 1. november verserer der ved Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk Kriminalitet to sager mod bestyrelsesmedlemmer m.fl. i pengeinstitutter. I begge sager er der afsagt kendelse om navneforbud vedrørende de tiltalte, men i den ene sag er forbudet vedrørende stillingsbetegnelse begrænset til de tiltaltes aktuelle stillinger og omfatter ikke deres tidligere stillinger eller funktioner i eller for pengeinstitutter. Rettens begrundelse for denne begrænsning i navneforbudet synes netop at være, at pressen sikres mulighed for at udsende et meningsfuldt referat af sagen, som kan have offentlighedens interesse, og i ingen af de to sager har der været tale om dørlukning eller referatforbud.

Så derfor vil jeg sige, at jeg synes, det er godt og nyttigt, at vi har denne drøftelse og debat, men det er også vigtigt, at debatten finder sted på grundlag af de faktuelle omstændigheder og ikke på grundlag af myter og avisindlæg, der ikke har hold i virkeligheden, som det viste sig at være tilfældet efter denne grundige undersøgelse.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg er enig med ministeren i, at man ikke skal hæfte sig ved myter, men jeg synes også, det er vigtigt, at de undersøgelser, man står her